

1976. évi 2. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonszármazékok területén Bécsben, 1975. február 25-én aláírt egyezmény kihirdetéséről¹

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése Budapesten, 1975. december hó 11-én megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonszármazékok területén 1975. február 25-én aláírt egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett egyezmény eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény

a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonszármazékok területén

A Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság attól az óhajtól vezetve, hogy a jövedelem-, a hozadéki és a vagyonszármazékok területén elkerüljék a kettős adóztatást, a következő Egyezmény megkötésében állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

A jelen Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) A jelen Egyezmény azokra az adókra terjed ki, amelyeket a Szerződő Államok bármelyikének a törvényhozása alapján közvetlenül a jövedelem, a hozadék és a vagyonszármazékok után a Szerződő Államok vagy azok területén köztestületei részére beszednek.

(2) A jelen Egyezmény értelmében adóknak tekintendők:

1. a Magyar Népköztársaságban:

a) az általános jövedelemadó;

b) a szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadója;

c) a mezőgazdasági lakosság jövedelemadója;

d) a nyereségadó és a vállalati különadó;

¹ Kihirdetve: 1976. I. 11.

- e) a külföldi részvétellel működő gazdasági társulások nyereségadója;
 - f) a házadó;
 - g) a házértékadó;
 - h) a telekadó;
 - i) a községfejlesztési hozzájárulás;
 - j) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetése utáni illeték;
2. az Osztrák Köztársaságban:
- a) a jövedelemadó;
 - b) a társulati adó;
 - c) a felügyelőbizottsági adó;
 - d) a vagyonadó;
 - e) az öröklési adó alól elvont vagyon adója;
 - f) az ipari adó, beleértve a bérösszegadó;
 - g) a földadó;
 - h) a mező- és erdőgazdasági üzemek adója;
 - i) a mező- és erdőgazdasági üzemek hozzájárulásai a családi segélyekre vonatkozó kiegyenlítési alaphoz;
 - j) a beépítetlen telkek földértékadója.

(3) Az Egyezmény alkalmazandó mindarra a lényegében azonos vagy hasonló jellegű adóra, amelyet az Egyezmény aláírása után a Szerződő Államok egyikében az ezidő szerint létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek.

3. Cikk

Általános meghatározások

- (1) A jelen Egyezmény értelmében, ha az összefüggés mást nem kíván:
- a) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes és jogi személyeket;
 - b) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;
 - c) az „illetékes hatóság” kifejezés
 - 1. a Magyar Népköztársaságban: a pénzügyminisztert,
 - 2. az Osztrák Köztársaságban: a szövetségi pénzügyminisztert jelenti.
- (2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az államnak a jelen Egyezmény tárgyát képező adókra vonatkozó joga megállapít.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

- (1) A jelen Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy”

kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az államnak a joga szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye, vagy más hasonló ismérv alapján, adóköteles.

(2) Amennyiben egy természetes személy az (1) bekezdés szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy a következők érvényesek:

a) A személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyhez szorosabb családi és gazdasági kapcsolatok fűzik (a létérdekek központja).

b) Amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van.

c) Abban az esetben, ha a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy a Szerződő Államok egyikében sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekinthető illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára.

d) Ha a személy mindkét Szerződő Államnak, vagy egyik Szerződő Államnak sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok a 24. Cikk szerint járnak el.

(3) Amennyiben más, mint egy természetes személy az (1) bekezdés szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben székhelye alapján adóköteles.

5. Cikk

Telephely

(1) A jelen Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti, illetőleg termelőberendezést jelent, amelyben a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét,

b) a fiókot,

c) a kirendeltséget,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, a kőfejtőt vagy a föld kincseinek kiaknázására szolgáló más telepet,

g) az olyan építési kivitelezést vagy szerelést, amelynek időtartama két évet meghalad.

(3) Nem tekintendők telephelynek:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás megmunkálja vagy feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozást reklámozzák, információkat adjanak, tudományos kutatást végezzenek vagy hasonló tevékenységet folytassanak, amely előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(4) Amennyiben egy személy - kivéve az (5) bekezdés értelmében a független képviselőt - az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, úgy az előbb említett államban akkor adott a telephely, ha a személynek meghatalmazása van a vállalkozás nevében szerződéseket kötni és meghatalmazásával ebben az államban rendszeresen él, kivéve, ha tevékenysége javaknak vagy áruknak a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna, csupán azért, mert tevékenységét ott alkusz, bizományos, vagy más független képviselő útján fejt ki, amennyiben ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(6) Egyedül azáltal, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy egy olyan jogi személyt ural vagy azt egy olyan jogi személy uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejt ki tevékenységét, a két jogi személy egyike sem lesz a másik telephelye.

6. Cikk

Ingyatlanvagyonból származó jövedelem

(1) Az ingatlanvagyonból származó jövedelem abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az „ingatlanvagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a joga szerint kell meghatározni, amelyben a vagyon fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlanvagyon tartozékát, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földterületekre vonatkozó magánjogi előírások nyerne alkalmazást, az ingatlanvagyon használati jogát, valamint az ásványlelőhelyeknek, forrásoknak és a föld más kincseinek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlanvagyonnak.

(3) Az (1) bekezdés az ingatlanvagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy haszonbérbeadásából, valamint a használat minden más fajtájából származó jövedelemre érvényes.

(4) Az (1) és (3) bekezdés a vállalkozás ingatlanvagyonából származó jövedelmére és a szabadfoglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlanvagyonból származó jövedelemre is érvényes.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az államban adóztatható,

kivéve ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejtí ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejtí ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejtí ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyet akkor érhetett volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet, azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtett volna ki és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lett volna.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, levonhatók, tekintet nélkül arra, hogy abban az államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) Javaknak és áruknak a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása alapján a telephelynek nem számítható be nyereség.

(5) Amennyiben a nyereségekhez olyan jövedelem tartozik, amellyel a jelen Egyezmény más cikkei foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

(6) A jelen cikk rendelkezései alkalmazandók olyan nyereségrészesedésre is, amely egy vállalkozásban csendes társként való érdekeltségből származik.

8. Cikk

Hajózás és légiforgalom

(1) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tengeri hajóknak vagy légi járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyeresége után csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

(2) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy belvízi hajóknak a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származó nyeresége után csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

(3) Az (1)-(2) bekezdések akkor is érvényesek, ha a vállalkozásnak a másik állam területén személyek vagy áruk szállítására ügynöksége van. Ez azonban csak olyan tevékenységre érvényes, amely közvetlenül a légiforgalommal és hajózással függ össze, beleértve a ki- és beszállítási szolgáltatást.

(4) Jelen cikk rendelkezései érvényesek légiforgalmi vállalkozások üzemközösségben való részvételére is függetlenül attól, hogy a forgalmat saját vagy bérelt járművekkel bonyolítják le.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodnak meg, vagy olyan feltételeket szabnak, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike ezen feltételek nélkül elért volna, ezen feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik államban adóztatható.

(2) Ez az osztalék mindamelllett abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető jogi személy illetőséggel bír, ennek az államnak a joga szerint megadóztatható; az adó azonban az osztalék bruttó összegének 10%-át nem haladhatja meg.

Ez a bekezdés nem érinti a jogi személy adóztatását azon nyereség vonatkozásában, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) A jelen cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet, valamint egyéb társasági érdekeltségből származó olyan jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó jogi személy illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(4) Az (1)-(2) bekezdés nem alkalmazandó, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető jogi személy illetőséggel bír, telephelye van és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikket kell alkalmazni.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik állam nem adóztathatja meg sem az osztalékot, amelyet a jogi személy nem ebben a másik államban illetőséggel bíró személyeknek fizet, sem a jogi személy nyereségét nem vetheti a fel nem osztott nyereség adója alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészen vagy részben a másik államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „kamat” kifejezés állami kölcsönökből, kötvényekből, még akkor is, ha azok a földterületre bejegyzett jelzálogjoggal vannak biztosítva vagy nyereségrészesedéssel vannak kiállítva és mindenfajta követelésből származó jövedelmet, valamint minden más olyan jövedelmet jelent, amely annak az államnak az adójoga szerint, amelyből származik, a kölcsönből származó jövedelemmel azonos elbírálás alá esik.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, telephelye van és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikket kell alkalmazni.

(4) Ha az adós és hitelező, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett kamat az alapját képező követeléshez mérten meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a cikket csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

(1) A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak a másik államban adóztatható.

(2) Az ebben a cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket és a televíziós filmeket, szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy, eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettjének a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, telephelye van és a jogok vagy vagyoni értékek, amelyekért a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartoznak. Ebben az esetben a 7. Cikket kell alkalmazni.

(4) Ha az adós és hitelező, vagy mindegyikük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és ezért a fizetett licencdíj, az alapját képező szolgáltatáshoz mérten, meghaladja azt az összeget, amelyben az adós és a hitelező e kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy ezt a cikket csak ezen utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam joga szerint és a jelen Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlanvagyon elidegenítéséből származó

nyereség abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelye üzemi vagyonát képezi, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás kifejtése céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítésével, vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítésével elérnek, a másik államban adóztatható. A 21. Cikk (3) bekezdésében említett ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség azonban csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez az ingó vagyon a hivatkozott cikk szerint adóztatható.

(3) Az (1)-(2) bekezdésben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

(1) Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból, vagy más hasonló jellegű önálló tevékenységből élvez, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó berendezéssel rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó berendezéssel rendelkezik, úgy a jövedelem a másik államban adóztatható, azonban csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó berendezésnek tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési, oktatási vagy sporttevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és adószakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

(1) A 16., 17. és 18. Cikk fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés a másik államban adóztatható.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdésre, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett államban adóztatható, ha

a) a térítést olyan munkaadó fizeti vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik államban, és

b) a térítést nem a munkaadónak a másik államban levő telephelye vagy állandó berendezése viseli és

c) a kedvezményezett a másik államban a vonatkozó adózási évben összesen nem tartózkodik hosszabb ideig, mint 183 nap.

(3) Tekintet nélkül ennek a cikknek előbbi rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó, légi jármű vagy belvízi hajózás lebonyolítására szolgáló hajó fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az a személy illetőséggel bír, aki a nyereséget a hajó vagy légi jármű üzemeltetéséből eléri.

16. Cikk

Felügyelőbizottsági vagy igazgatótanácsai térítés

A felügyelőbizottsági vagy az igazgatótanácsai térítés és hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró jogi személy felügyelőbizottságának vagy igazgatótanácsának a tagja, a másik államban adóztatható.

17. Cikk

Nyugdíj

A 18. Cikk (1) bekezdésének fenntartásával a nyugdíj és hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az államban adóztatható.

18. Cikk

Közszolgálat

(1) A térítés, beleértve a nyugdíjat, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak egyik területi köztestülete közvetlenül fizet, vagy ezen állam vagy a területi köztestület által létesített külön alapról fizetnek egy természetes személynek ezen államnak vagy a területi köztestületeknek közszolgálatban teljesített szolgálataért, ebben az államban adóztatható.

(2) A Szerződő Államok egyikének vagy egyik területi köztestületének kereskedelmi vagy ipari tevékenységével kapcsolatban teljesített szolgálatért járó térítésre és nyugdíjra a 15., 16. és 17. Cikk alkalmazandók.

19. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Azt a fizetést, amelyet olyan tanuló vagy ipari, kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy képzésére, aki az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy azelőtt ott illetőséggel bírt és aki a másik Szerződő Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, a másik államban nem adóztatják, amennyiben ez a fizetés részére a másik államon kívül levő forrásokból folyik be.

20. Cikk

Kifejezetten nem említett jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az előző cikkekben kifejezetten nem említett jövedelme csak ebben az államban adóztatható.

21. Cikk

A vagyon megadóztatása

(1) A 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlanvagyon abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

(2) Az ingó vagyon, amely egy vállalkozás telephelyének üzemi vagyont képezi vagy szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló állandó berendezéshez tartozik, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók és légitársaságok, valamint az az ingó vagyon, amely ezen hajók és légitársaságok üzemeltetésére szolgál, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az a személy illetőséggel bír, aki a hajó vagy a légitársaság üzemeltetéséből a nyereséget eléri.

(4) Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az államban adóztatható.

22. Cikk

Kettős adóztatás elkerülése

(1) Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy jövedelmet élvez vagy vagyona van és ez a jövedelem vagy ez a vagyon a jelen Egyezmény szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, úgy az először említett állam, a (2) bekezdés fenntartásával, ezt a jövedelmet vagy ezt a vagyont kiveszi az adóztatás alól; ez az állam azonban ennek a személynek a többi jövedelmére vagy a többi vagyonára történő adómegállapításnál azt az adótételt alkalmazhatja, amely alkalmazandó lenne, ha az a jövedelem, vagy az a vagyon nem lenne kivéve az adóztatás alól.

(2) Amennyiben az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk szerint a másik Szerződő Államban adóztatható, úgy az először említett állam beszámítja a személy jövedelméből beszedendő adóba azt az összeget, amely megfelel a másik Szerződő Államban fizetett adónak. A beszámítandó összeg azonban nem haladhatja meg a beszámítás előtt megállapított adónak azt a részét, amely arra a jövedelemre esik, amelyet a másik Szerződő Államból élveznek.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vehetők sem olyan adóztatás, sem pedig az azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és az azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek a másik állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(2) Az „állampolgár” kifejezés jelenti:

a) mindazon természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek;

b) mindazon jogi személyeket, személyi társaságokat és más személyi egyesüléseket, amelyeket az egyik Szerződő Államban érvényes jog szerint létesítettek.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét a másik államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint a másik állam azonos tevékenységet folytató vállalkozását.

Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan adómentes összegeket, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

(4) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása, amelynek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az elsőként említett államban nem vehető sem olyan adóztatást, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb mint az az adóztatás és az azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett állam más hasonló vállalkozása alá van vagy alá lehet vetve.

(5) Ebben a cikkben az „adóztatás” kifejezés bármilyen fajta és megnevezésű adót jelent.

(6) Megállapítást nyer, hogy a magyar szocialista gazdálkodó szervezetek eltérő adóztatása nem mond ellent a jelen cikk rendelkezéseinek.

24. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy vezetnek, amely nem felel meg a jelen Egyezménynek, úgy ezen államok belső joga szerinti jogorvoslat csorbítása nélkül ügyét előterjesztheti azon Szerződő Állam illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír.

(2) Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, kölcsönös egyetértéssel eloszlatni. Tanácskozhatnak közösen arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz, elkerülni.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

25. Cikk

Tájékoztatáscsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni a jelen Egyezmény végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat. A Szerződő Államok illetékes hatóságai azonban nincsenek arra kötelezve, hogy olyan felvilágosítást adjanak, amelyhez irat a pénzügyi hatóságoknak nem áll rendelkezésre, hanem külön kutatásra lenne szükség. Az így kicserélt valamennyi információt titokban kell tartani és csak olyan személyeknek vagy hatóságoknak lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével foglalkoznak.

(2) Az (1) bekezdés semmi esetre sem értelmezhető úgy, mintha az a Szerződő Államok egyikét kötelezné:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a törvényeiről vagy államigazgatási gyakorlatától eltérnek;

b) olyan adatok átadására, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak törvényei szerint vagy rendes igazgatási eljárásában nem szerezhetőek be;

c) olyan tájékoztatás adására, amely kereskedelmi, üzleti, ipari vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást adna ki, vagy amelynek a közlése ellentmondana a közrendnek.

26. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztviselők

A jelen Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli képviseletek tagjainak adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megegyezések alapján őket megilletik.

27. Cikk

Hatálybalépés

(1) A jelen Egyezményt mindkét Szerződő Állam jogrendjének megfelelően meg kell erősíteni. A megerősítő okiratokat Budapesten mielőbb ki kell cserélni.

(2) Az Egyezmény 60 nappal a megerősítésről szóló okiratok kicserélése után lép hatályba.

28. Cikk

Hatálybalépés kezdete

A jelen Egyezmény rendelkezései minden olyan adózási évre alkalmazandók, amelyek azon év december 31-e után kezdődnek, amelyben a megerősítésről szóló okiratok kicserélése megtörtént.

29. Cikk

Hatályvesztés

A jelen Egyezmény addig marad hatályban, ameddig a Szerződő Államok egyike azt fel nem mondja.

Mindegyik Szerződő Állam felmondhatja az Egyezményt írásban diplomáciai úton bármely naptári év végére 6 hónapos határidő betartásával. Ebben az esetben az Egyezmény már nem alkalmazandó azokra az adózási időszakokra, amelyek annak a naptári évnek a vége után kezdődnek, amelynek a végére a felmondás történt.

Ennek hitelül a meghatalmazottak a jelen Egyezményt aláírták és pecsétjükkel ellátták.

Készült Bécsben, 1975. február 25-én

két eredeti példányban, magyar és német nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

(Aláírások)”

3. § Ez a törvényerejű rendelet 1976. február 9. napján lép hatályba; rendelkezéseit azonban 1976. január hó 1-jétől kezdődően kell alkalmazni.